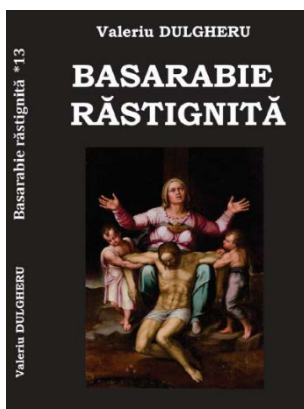

Prof.dr. Doru Dumitru PALADE
Prof.univ.dr.ing., ex ministru, România

Prezentarea cărții „Basarabie răstignită”, vol. 13
Autor: Prof.dr.hab. Valeriu Dulgheru

În București nu faci 50 de metri și vezi inscripția „*Basarabia este România*” în locuri cele mai diferite. Când domnul profesor V. Dulgheru mi-a propus să scriu o prefață la publicațiile sale pline de un patriotism exemplar, primul lucru la care m-am gândit a fost acest strigăt disperat al românilor, ce se dorește să fie auzit de cei care au condamnat oficial pactul criminal Ribentrop-Molotov, dar de Basarabia și Bucovina de Nord au uitat. Născut în noiembrie 1937, mereu mă mândresc față de prieteni, că m-am născut în România Mare, în București, capitala țării, în cartierul Uranus, pe locul actualului Parlament, unde era locuința bunicilor. În 1944, când am început școala primară, toate atlasele și cărțile de geografie prezentau România întregă. Așa am învățat județele și capitalele lor, chiar dacă mai târziu, prin 1947, acestea au devenit corpuri delictive, ce putea să te ducă direct la închisorile regimului Ana Pauker.

Apartenența de peste 90% la religia creștin-ortodoxă a româniilor este o recunoștință față de biserica ce ne-a salvat neamul în vremuri în care valuri de migratori veneau peste noi. Este clar că acest popor a fost o stavilă în calea expansiunii rusești către Constantinopol, altfel ce interes avea Rusia să răpească în 1812 jumătate din Moldova lui Ștefan cel Mare, de unde cu greu și temporar s-a lăsat dusă în 1918. Rusia avea un teritoriu imens, record de cea mai mică densitate de populație, bogății nemăsurate, exploatare mai mult sau mai puțin, deci Basarabia era numai o tentație strategică. Totuși, atât autoritățile țariste, cât și cele sovietice de mai târziu au aplicat o politică practică peste tot unde a călcat cizma rusească - deznaționalizarea, rusificarea, chiar strămutarea de populații. Ce vină aveau românii ce s-au născut pe malul stâng al Prutului. Cum tatăl meu este născut pe malul drept - comuna Oancea, unde jumătate sunt „*alde Palade*”, îmi amintesc de neamurile lui și legăturile cu cei de peste Prut.

Când mă gândesc la Basarabia, mă gândesc și la Ștefan, la durerea lui pentru Cetatea Albă și Hotinul, alte răni provocate nu de rusi, de data aceasta de turci. Statul artificial creat de Stalin-Molotov-Hrușciiov pentru un vot la ONU, beneficiind de un cuplu nătâng-Constantinescu - Severin, stăpânește nu numai Bucovina de Nord, ținutul Herței, dar și sudul Basarabiei în mod legal (!), așa

cum România a semnat inconștientă tratatul de aderare la NATO. Dar mă bucur că ucrainenii i-au supărat pe ruși și cine știe? În general, după 1989 politica externă a României nu este dictată de la București, altfel atunci când a răposat URSS și când România putea să declare unirea cu Republica Moldova, faptă de curaj pe care eram îndreptățiți să o facem după exemplul Germaniei, domnul Iliescu a așteptat un semn de la Moscova, care nu a mai venit. Acest fapt mi l-a relatat fostul demnitar basarabean M. Druc, pe care l-am cunoscut bine, după ce s-a implicat în politica de pe malul drept al Prutului.

Îmi amintesc că după primirea mandatului de ministru al cercetării și tehnologiei în noiembrie 1992, în Cabinetul Văcăroiu, prima deplasare în „străinătate”, în martie 1993 a fost la Chișinău, împreună cu secretarul de stat Florin Tănăsescu și senatorul Țugulea, basarabean de origine și profesorul meu de electrotehnică din facultate. Atunci am pus la punct „Programul Moldova” pentru activitatea de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, între România și Republica Moldova, prin care se finanțau proiecte comune de interes național, condiționat ca entitățile din România să nu poată lua decât cel mult 30% din sumele alocate. Era o gură de oxigen prin care cercetarea de peste Prut, care rămăsese fără finanțare, în degringolada creată în infrastructura domeniului prin dispariția URSS, putea cât de cât să-și continue activitatea. Din păcate, mai târziu, „minunatele” guverne de la București nu au mai acordat atenție acestui program, privit circumspect și de unele personalități de la Chișinău, care credeau că prin acest program încurajam unioniștii!

Regret că nu m-am implicat mai mult alături de adevărații patrioți de peste Prut, în nobila lor strădanie de a repara o eroare a istoriei care dăinue ca o rană pe obrazul României. Curios, atât eu cât și domnul profesor V. Dulgheru reprezentăm științele ingineresti în activitatea curentă, dar suntem pasionați de istorie, de adevărata istorie. Eu sunt motivat, deoarece generația mea a învățat istoria și geografia URSS (clasa IX^a), iar de istoria noastră de tristă amintire redactată de Roler nu mai vorbim.

Acum trebuie să o luăm de la capăt, normele noastre ca membri UE prevăd altceva, dar de la Neagoe Basarab și al său „Meșter Manole” noi, românii, ne-am învățat să se dărâme noaptea ce facem ziua! Gândul nostru nemuritor va triumfa pe ambele maluri ale Prutului, așa să fie, să ne ajute Dumnezeu!